

desto mere maa man antage, at de ærede Medlemmer, som have givet deres Tilslutning til dette Forslag, som ikke foruretter nogen, som ikke tager noget, som kun giver, kunne have Ret, naar de have sagt, at det dog maaske var den lykkeligste Ordning at træffe af dette nu paa 50de Aar paa Dagsordenen staaende Spørgsmaal.

Det samme ærede Medlem udtalte, at den ny Hartkornsskat ikke var nogen fikseret Hartkornsskat. Det sigter til Bestemmelserne i § 25. Jeg vil tillade mig at bemærke, at det er ikke nogen ny Hartkornsskat; det er ganske urigtigt, naar det ærede Medlem søger at reducere dette til en ny Hartkornsskat. Nej, det er nemlig Afskaffelsen af den gamle Hartkornsskat. Det havde været ønskeligt, og det skulde have været mig kært, om man helt og holdent kunde have afskaffet Hartkornsskatten til Sognekommunen, men den forskellige Opfattelse, som har gjort sig gældende i den Henseende med Hensyn til de bygningsafgiftspligtige Bygninger efter den Opfattelse, som man nu har af den Sag, har gjort Regeringen betænkelig ved at stille Forslag af en saa vidtgaende Beskaffenhed. Det er jo nemlig saaledes, at to Anskuelser gøre sig gældende paa dette Omraade. Den ene kan omtrent udtrykkes saaledes: Naar disse 300 à 400 Millioner Kroners Ejendomme — for saa stor er Værdien af de Ejendomme, der indtil Dato ikke yde nogen Skat af faste Ejendomme til Kommunen — i 100 Aar, eller hvor længe det er, have været fritagne for at yde saadanne Bidrag, saa turde Tiden være kommen til, at man uden videre siger: nu kan det være nok, I skulle give jert Bidrag til Kommunens Fornødenheder lige med anden fast Ejendom i Sognet. Over for denne Betragtning maade staa der altsaa en anden, som med de samme Præmisser kommer til den modsatte Konklusion, nemlig den, at naar de i 100 Aar have været fri, saa kan og bør man ikke nu falde over dem og sige: fra nu af skulle I regnes ganske lige med anden fast Ejendom i Kommunen, de have et Krav paa Hensyntagen, de have et Krav paa, at man ikke tager dem med fra Bunden af. Naar disse to Betragtninger stilles over for hinanden, vil det høje Ting der igennem have Forklaringen af, at Regeringen har foreslaaet, at man skulde tilvejebringe, hvad man maaske kunde kalde en maksimeret kommunal Gammelskat, og naar man har foreslaaet denne til 16 Kr., skal jeg villig indrømme allerede i Henhold til det, jeg nu har udtalt, at man kan diskutere om,

hvorvidt det skal være 16 Kr., eller det skal være et andet Beløb. Vi have foreslaaet de 16 Kr., fordi det netop udgør Gennemsnittet af den kommunale Hartkornsskat omkring 1890, da Hartkornets Byrder ved en ret stor Række af ny Love begyndte at stige. Derfor have vi foreslaaet dette Beløb af 16 Kr., men ud over dette skulde der ikke kunne blive mere kommunal Hartkornsskat, saa det er ikke rigtigt at tale om nogen ny Hartkornsskat, nej, det er rigtigt at tale om et udvidet Grundlag for faste Ejendommers kommunale Beskatning paa Landet, et bredere Grundlag, som dette høje Ting og det andet Ting i en Aarrække have fordret skulde tilvejebringes, og paa dette bredere Grundlag, med en Beskatning af faste Ejendomme efter Regler, hvor Skatten betales i Forhold til de paagældende Ejendommers Værdi og ikke i Forhold til et forældet Hartkorn — følgelig er det en ny Matrikel, som tilvejebringes ad den Vej og paa en bredere Basis end den gamle — og det er ikke nogen ny Hartkornsskat. D'Hr. skulle ikke tro det, naar der tales om, at det er en ny Hartkornsskat; vi ville netop bort fra Hartkornsskatten og over til en videre Skat, som i Virkeligheden grunder sig paa en Værdimaaler af større Betydning og paa en bredere Basis end den, vi for nærværende Tid benytte.

Jeg gaar saa tilbage til § 8, som den sidste ærede Taler talte om. Det ærede Medlem sagde, at der kunde handles om Skattevedtægterne, der kunde handles om, hvorvidt disse Skattevedtægter skulde gælde for et Amt eller de skulde gælde for hele Landet; det er jo en væsentlig Forskel. Jeg er sikker paa, at naar man kommer til at handle om dette — eller rettere til at forhandle om dette — thi det skal jo dog ikke saadan ligefrem være paa sin Jydsk alt sammen — saa vil det ærede Medlem yde sin oprigtige Støtte til Regeringsforslaget i den Henseende, efter som der jo ikke har været nogen saa varm Fortaler for ensartede Regler for den kommunale Beskatning hele Landet over som netop det ærede Medlem, saa i den Henseende ved jeg paa Forhaand, at naar Spørgsmaalet bliver om Amtsvedtægter eller for hele Landet gældende Vedtægter, saa vil det ærede Medlem — ganske vist undtagelsesvis — staa paa Regeringens Side.

Naar det ærede Medlem talte om visse Uoverensstemmelser, som skulle være mellem Statsbidragsforslaget og det kommunale Lovforslag, saa vil jeg paa ny henlede det høje Tings Opmærksomhed paa, at det